

Csaba László konklúziója: tévednek az antiglobalisták

Csaba László azon kevés közgazdászok közé tartozik, akik tényleges függetlenségük mellett fontosnak tartják a publikálást is. Ez Nyugat-Európában és az Egyesült Államokban természetes, nálunk azonban ritka. Csak egy hozzá hasonló "publikus" szakembert ismerek ezen a téren: Bod Péter Ákost.

Csaba László közgazdászprofesszor legújabb könyvének címe, a *Krízis a közgazdaságtanban?* (Crisis in Economics?) már elegendő ahhoz, hogy ránk törjön a kíváncsiság. Esetleg paradigmaváltás lesz ezen a téren? Itt az ideje, vagy várjunk még vele?

A szerző művében ismerteti, hogy a mostani pénzügyi és gazdasági válság a fejlett országokban 1973 óta nem látott mélységű visszaesést okozott a múlt év végére.

A közgazdaságtan válsága mindeközben nem állapítható meg egyértelműen. Vagyis nem tudjuk még, hogy a globális krízis miatt kell-e a tudománynak doktrínát váltania. Volt már erre példa - úgy hetvennyolcvan évvel ezelőtt.

A Csaba László által feltett kérdés tovább éleződik a könyvben: nem látni tisztán a kialakult gazdasági rend válságának mélyebb okait, illetőleg annak "időzítése" is elemzés tárgya.

Mert azért tegyük hozzá: 2008 nyarán-őszén meglepetésszerűen dőltek be a piacok s az addig bikaerősnek hitt pénzügyi intézmények, intézetek.

Csaba László azt a következtetést vonja le, hogy tévednek az antiglobalisták, akik szerint a posztkommunista térség egészében véve a neoliberalis dogma kísérletezésének lett kitéve.

Egyébként van benne valami: a térségben például hazánkban a legnagyobb az állami elvonások mértéke, ennek ismeretében aligha áll fenn a neoliberalis dogma uralma. Dacára annak, hogy neoliberalisok nagyon is voltak és vannak Magyarországon, neoliberalizmus nem nagyon létezik.

S hogy mi a magyar specialitás?

Nos, Csaba László új kötetéből kiderül. A könyv elolvasásáig ehhez egy kis mankó: kiterjedt és nagy állami beavatkozás, növekvő költségvetési hiány és államadósság, nagy infláció. Ugye - sajnos - ismerős?

Szajlai Csaba